ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1890 ΑΡ. 269.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. Χουρμουζιος.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἐδὸς Blondel ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΨΩΣΙ.

—:o§o:—

Δὲν ἀπηλπίσθημεν καθ' ὁλοκληρίαν, πλὴν ἐκ πολλῶν δεδομένων, οἷον τοῦ πλήρους ἀορίστων ἐναρκτηρίου λόγου τῆς Λ. Ἐξοχότητος, οὐδὲν θετικὸν ἐπαγγειλαμένου, ἐκ τῆς ἐντελοῦς διακοπῆς τῆς μεταξὺ Ὑπουργείου καὶ μελῶν τῆς Πρεσβείας ἀνταλλαγῆς σκέψεων καὶ συζητήσεων, ὡς ἐλαλήθη κατ' ἀρχάς, ἐκ τῆς ἐσχάτως λαβούσης χώραν ἐν τῇ ἀγγλικῇ Βουλῇ ἐπερωτήσεως περὶ Κύπρου, ἣν ἐν ἄλλῃ στήλῃ βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ ἐκ τῶν ἀπαντήσεων, ἃς ἔλαβον οἱ ἡμέτεροι ἀντιπρόσωποι εἰς τας περὶ γεωργικῆς Τραπέζης ἐρωτησεις των, γενομένας πρόχθες ἐν τῷ Νομοθετικῷ, δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν καταδεδιασμένην ὑπὸ τῶν ἀρχόντων μας τὴν νῆσον καὶ τοὺς κατοίκους της, εἰς τὸ νὰ δουλεύωσιν αἰωνίως διὰ νὰ πληρόνωσι τόκους ξένου χρέους, ἵνα μὴ ἐκ τούτου ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἔντιμος καὶ ἀξιόπιστος ἐγγυητής.

Ὁμολογουμένως οἱ διπλωμάται τῆς Ἀγγλίας οἱ ἐνεργήσαντες καὶ ἐπιτυχόντες τὴν ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἐκχώρησιν τῆς Κύπρου εἶνε οἰκονομολόγοι εἰς βαθμὸν λιαν ὑψηλόν, μὴ ἐπιδεχόμενον συναγωνισμόν. Ὀπαδοὶ τοῦ «ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα» ἀπέβλεψαν εἰς τὸν σκοπόν, καὶ τοῦτον ἐπεδίωξαν, ἀψηφίσαντες τὸ νόμιμον ἢ ἄνομον, τὸ δίκαιον ἢ ἄδικον τῶν μέσων οἷς θα ἐχρῶντο. Ἔπρεπε νὰ ἐξευρεθῇ μέσον ἀπαλλαχθῇ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις τῆς εὐθύνης, ἣν ἔφερεν ἐγγυηθεῖσα δάνειον τῆς Πύλης, ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἐξιλαστήριον θῦμα, καὶ εὑρέθησαν οἱ Κύπριοι, νὰ ἐπιφορτισθῶσι τὰς εὐθύνας τῆς ἐγγυήσεως, καταβάλλοντες τὸ ποσὸν, ὅπερ ἦτο ὑπόχρεως νὰ καταβάλλῃ ἡ ἐγγυήτρια, καὶ ἀδιάφορον ἂν αὐτοὶ δὲν θα ἴδωσι ποτε εὐτυχίαν, ἀδιάφορον ἂν αἰωνίως θὰ δουλεύωσι χάριν ἄλλων.

Ἰδοὺ ὁ λόγος δι' ὃν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις οὐδὲν ἐνεργεῖ, περὶ οὐδενὸς ἀφορῶντος τὴν Κύπρον σκέπτεται. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ λαὸς ἐφώναζε καὶ θὰ ἐξακολουθῇ φωναζων, προτίθεται νὰ ἐλαττώσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς νήσου, κατὰ 4—5 χιλ. λίρας καὶ τοῦτο οὐχὶ διὰ νὰ ἐλαττώσῃ φόρους τινὰς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐλαττώσῃ ὁλίγον τὸ βάρος τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, καταβάλλοντος τὸ ἔλλειμμα.

Ἀνάγκη λοιπὸν νέων ἐνεργειῶν. Ἀνάγκη καθ' ἡμᾶς τὰ μέλη τῆς Πρεσβείας νὰ ζητήσωσιν ὁριστικὴν ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργείου εἰς ὅσα καθυπέβαλον αὐτῷ διὰ τοῦ Ὑπομνήματος. Ἀνάγκη τὰ αὐτὰ μέλη τῆς Πρεσβείας, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ πολλῶν ἐκεῖ βουλευτῶν ἀλληλογραφίαν, νὰ ζητήσωσι τὴν συνεργασίαν τῶν φύλλων καὶ τινων σωματείων καὶ προσώπων, δυναμένων δικαίως νὰ ἐπερωτῶσι περὶ Κύπρου, καὶ νὰ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ Κυπριακὰ πράγματα. Ἀνάγκη τέλος πάντων νὰ μὴ κοιμηθῶμεν· ἄλλως τὸ κακὸν θὰ διαιωνισθῇ.

Νὰ παραδεχθῶμεν ἆρά γε ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐνεργοῦντες; Καὶ δὲν εἶνε τοῦτο ἐναντίον τῆς φύσεώς μας; Θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀλλοιώσωμεν τὴν ἰδέαν τῶν ξένων ἣν ἐσχημάτισαν περὶ τῆς παροιμιώδους νωθρότητός μας; Σφόδρα ἀμφιβάλλομεν. Θὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὸν διὰ λόγων πόλεμον, τοῦ ὁποίου αἱ βόμβαι διαλύονται εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἡ πυρίτις ἐξάγει καπνὸν καὶ κρότον ἀβλαβῆ. Θὰ ξεθυμάνωμεν εἰς τὰς φωνὰς, καὶ ν' ἀναπαυθῶμεν κατόπιν μεθ' ἡσύχου συνειδήσεως ὅτι ἐξετελέσαμεν τὸ καθῆκόν μας, ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν; ἃς ὄψονται οἱ αἴτιοι.

Μὴ πρὸς Θεοῦ φίλτατοι συμπατριῶται! Ἐὰν παύσωμεν ἐνεργοῦντες, τότε οὐδέποτε εἰς οὐδεμίαν αἴτησίν μας θὰ προσέχῃ ἡ Κυβέρνησις. Θὰ συνειθίσωμεν τοὺς ἀρχοντάς μας νὰ φρονῶσι καὶ νὰ λέγωσιν: ἄφες τους νὰ ξεθυμάνωσι καὶ ἔπειτα θὰ ἡσυχάσωσι· τί θὰ κάμωσιν; Ἀπαιτεῖται ἤδη, καὶ ἐπιβάλλεται ἡμῖν ὑπὸ τῆς πατρίδος, νὰ διπλασιάσωμεν τὰς ἐνεργείας μας καθόσον μάλιστα, ὡς γνωρίζομεν πάντες, ἐὰν δὲν κατορθωθῇ τι ἐξ ὅσων ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ὁ τόπος, ἀδύνατον νὰ εὐημερήσῃ ἡ νῆσος καὶ δὲν θὰ παρέλθωσι πολλὰ ἔτη, ὅτε οἱ Κύπριοι, ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀνεχείας, τῆς ἀθλιότητος καὶ τοῦ ἀπελπισμοῦ ὅτι οὐδέποτε θ' ἀνακύψωσι, θὰ ἐκπατριζωνται μὲ τὴν μαύρην ἰδέαν ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἐπανίδωσι τὴν πατρίδα των. Ἐμπρὸς λοιπόν! Αἱ ἐνέργειαι δὲν πρέπει νὰ λείψωσιν.

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ.

Κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ γεωργοῦ, οὗ ὁ βίος εἶναι διηνεκὴς σειρὰ ἀλεπαλλήλων πόνων καὶ μόχθων, ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία καὶ ἡ πρόοδος πάντων τῶν λαῶν. Ἡ πρωτίστη, λυσιτελεστάτη, ἡδυτάτη, δὸς δ' εἰπεῖν καὶ ἡ χρησοτάτη τέχνη εἶναι ἡ τῆς γεωργίας. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐν ποίῳ συγγράμματι ἀνέγνων ὅτι ἐν Κίνᾳ μεγαλοπρεπεῖς ἑορταὶ τελοῦνται πρὸς τιμὴν τῆς γεωργίας. Ὁ κατὰ τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν σοφώτατος ἁπάντων τῶν ἀνδρῶν Σωκράτης, ὡς καὶ ὁ τῆς Χαιρωνείας ἀθάνατος φιλόσοφος κηρύττονται ὑπὲρ αὐτῆς, ὁ δὲ Ρωμαῖος Κιγκινάτος ἠγάπα τοσοῦτον τὴν γεωργίαν, ὥςε προὐτίμησε νὰ ζῇ καλλιεργῶν ἰδίαις χερσὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ, ἢ νὰ ζῇ κατέχων ἐπιφανῆ καὶ ὑψηλὴν θέσιν μεταξὺ τοῦ Ρωμαϊκοῦ λαοῦ. Ταῦτα δὲ εἴπομεν, ἵνα δείξωμεν πόσον καλὸν, ὠφέλιμον καὶ ἀξιέραστον τυγχάνει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γεωργοῦ, καὶ πῶς οὗτος ἐνταῦθα ὅλως τοὐναντίον ἀποσρέφεται καὶ μισεῖ τὸ ἄροτρον καὶ τὴν γεωργίαν ὡς τὸν θάνατον.

Εὐτυχῶς τὸ Κυποιακὸν ἔδαφος καὶ ἰδίως τὸ τῆς ἐριβώλακος Μεσαορίας εἶναι γονιμώτατον, ἐπαρκῶς δὲ ἀμείβει ἐν εὐμενέσι περιςάσεσι τοὺς κόπους τῶν γεωργῶν, οὗτοι δὲ οὔτε ἀδαεῖς τῶν τῆς γεωργίας τυγχάνουσιν, οὔτε φυγόπονοι, δυςυχῶς ὅμως ἡ φυσικὴ αὕτη γονιμότης τοῦ ἐδάφους δὲν ἀφέθη ἐλευθέρα, ἀλλὰ παρενέβη τι, ὅπερ λυμαίνεται τὴν γεωργίαν, καὶ ἐνεσπάρη ζιζάνιόν τι ἀκαρπίας. Τὸ ζιζάνιον τοῦτο εἶνε ἡ τοκογλυφία, ἥτις ςήσασα παρ' ἡμῖν ἀμετάθετον τὴν ἕδραν της καταμαςίζει ἀνηλεῶς τοὺς γεωργούς. Ἀνάγκη ἀναπόδραςος νὰ ἀποσπασθῇ σύρριζον τὸ ζιζάνιον τοῦτο, τὸ ἀφαιροῦν πᾶσαν ἰκμάδα, ἐκνευρίζων δε καὶ παραλύον τὴν γεωργίαν. Ἀνάγκη νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὰς ἐπιδρομὰς τῆς ἐπαχθοῦς καὶ ἐπαράτου τοκογλυφίας, ἵνα ὁ πολύτλας γεωργὸς δυνηθῇ νὰ ἀνυψωθῇ ἐκ τοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ διατελεῖ ὕπτιος, καὶ βαδίσῃ ἀπροσκόπτως. Εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ λεχθῇ νὰ πραχθῇ καὶ νὰ τεθῇ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀτυχοῦς γεωργοῦ ἐκ τῶν γαμψῶν καὶ ὀξέων ὀνύχων τῶν τοκογλύφων, οἵτινες μὰ τὸν Δία ὄχι μόνον κατέφαγον τὰς σάρκας του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μυελὸν τῶν ὀςῶν του ἀπερρόφησαν. Τί ἄλλο εἶναι οἱ γεωργοί μας ἢ κατὰ τὴν παλαιὰν παροιμίαν ἡ ἀληθὴς «Μυσῶν λεία» τῶν τοκογλύφων; Τί ἄλλο εἶναι ἢ ἀληθεῖς Εἵλωτες; Πῶς δύνανται οὗτοι νὰ προοδεύσωσι μὲ τοιαύτην οἰκτρὰν κατάςασιν; Πέμποντες δὲ ἤδη ταῦτα πρὸς δημοσίευσιν, θερμῶς παρακαλοῦμεν τὴν φίλην «Σάλπιγγα» νὰ δώσῃ ἡμῖν τὸν ἀρκοῦντα χῶρον, διότι ἂν καὶ πλειςάκις ἐλέχθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν τὰ τοιαῦτα, δὲν πρέπει ὅμως καὶ νὰ σιγήσωμεν, ἄλλως δὲ πῶς, ἀφοῦ ἡ κατάςασις ἡμῶν αὕτη ὁσημέραι δεινοῦται καὶ λαμβάνει μείζονας διαςάσεις; Ὅσον περισσότερόν τις πονεῖ, τόσον καὶ περισσότεροον φωνάζει.

Ἕνεκα τῶν δυσμενῶν γεωργικῶν περιςάσεων

ἐν διαφόροις ἐποχαῖς ὁ γεωργὸς εὑρέθη εἰς τὴν δυστάρεστον θέσιν νὰ ζητήσῃ δάνειον πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πολλῶν ἀναγκῶν του· δυστυχῶς ὅμως τὸ δάνειον τοῦτο ὑπῆρξεν ὁ ἐνορθαλμισμὸς τοῦ ὀλέθρου του· ὁ δρόμος τοῦ δανείου ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας, διότι καὶ αὐτὰ τὰ χαίροντα ρήμην ἐπὶ ἀρίστῃ συγκομιδῇ ἔτη, δι' ἑαυτὸν εἶναι ἔτη ἄφορα, ὡς μηδενιζομένου ἅπαντος τοῦ προϊόντος του, τοῦ δι' αἵματος κτηθέντος, ἀπέναντι τῆς ἀπλήστου καὶ ἀκορέστου τοκογλυφίας. Ἅπαν τὸ γέννημα τοῦ ταλαιπώρου χωρικοῦ μεταβαίνει ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἅλωνος εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ δανειστοῦ του, χωρὶς οὗτος νὰ δυνηθῇ νὰ ἐναποθηκεύσῃ τοὐλάχιστον τὴν ἐπαρκοῦσαν τροφὴν του καὶ τὸν ἀναγκαῖον σπόρον. Τούτου ἕνεκα ἐν καιρῷ χειμῶνος ἀναγκάζεται νὰ δανεισθῇ τὴν κριθήν, ἣν ἔλαβεν ὁ δανειστής του πρὸς 7—8 γρόσια ἀνὰ τὸ κοιλόν, ἀναγκάζεται λέγω νὰ δανεισθῇ ταύτην πρὸς 12—15 ἀνὰ τὸ κοιλόν, πολλάκις καὶ περισσότερον. Ἐλέχθη ὅτι οὔτε ὁ ἀναγκαῖος σπόρος μένει εἰς αὐτόν· τί πράττει λοιπὸν εἰς τοιαύτην περίστασιν καὶ ἐν καιρῷ σποράς ὁ ἄπορος γεώργος; Τρέχει πρὸς τὸν πραγματευτήν του (ὡς συνειθίζει ὁ ἴδιος νὰ τὸν λέγῃ) καὶ συνάπτει μετ' αὐτοῦ ἐν μακροσκελὲς συμβόλαιον, ἵνα σπείρῃ τόσας καὶ τόσας σκάλας λόγῳ συντροφίας καὶ ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει, ὅπως ὁ μὲν γεωργὸς καλλιεργήσῃ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ἀγροὺς διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ζεύγους, δι' ἰδίας δαπάνης —ἣν βεβαίως θὰ δανεισθῇ μὲ ἔκπτωσιν τῆν τιμῆς τοῦ γεννήματος—νὰ θερίσῃ, νὰ μετακομίσῃ τὰ δεμάτια ἐντὸς τῶν ἁλώνων, νὰ τὰ ἁλωνίσῃ καὶ ἐν γένει νὰ τὰ ἑτοιμάσῃ καθ' ὅλα χωρὶς νὰ ἀναμιχθῇ ποσῶς ὁ σύντροφός του πραγματευτής, αὐτὸς δὲ νὰ τῷ δώσῃ μόνον καὶ μόνον τὴν ἐπαρκοῦσαν σπορὰν, καὶ ἐν καιρῷ ὁ μοιρασμὸς τοῦ γεννήματος νὰ ἐπέλθῃ ἐξ ἡμισείας. Ἐάν τις λοιπὸν σπείρῃ 60 σκάλας θὰ ἔχῃ μόνον 30, ἐνῷ θὰ ἐργασθῇ καὶ θὰ δαπανήσῃ δι' 60, ἡ δὲ δαπάνη αὕτη μόλις ἰσοσταθμίζει μὲ τὸ ὅ,τι λάβῃ ἐκ τοῦ προϊόντος, ὅπερ θὰ φέρωσι αὐτῷ αἱ 30. Πῶς λοιπὸν οὕτω θὰ δυνηθῇ ὁ ἄπορος ἐκεῖνος γεωργὸς νὰ πληρώσῃ τόκους, νὰ ἐξοφλήσῃ κεφάλαια, νὰ ἀποτίνῃ τοὺς ὑπερβολικούς του φόρους καὶ νὰ ζῇ αὐτός τε καὶ τὰ τέκνα του; Πῶς νὰ μὴ λιμώττῃ, νὰ μὴ γυμνητεύῃ, νὰ μὴ ἀποσρέφηται τὸ ἄροτρον καὶ τὴν γεωργίαν, ἀφοῦ ὅλων τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκ τῆς γεωργίας ἀπορρεόντων διατελεῖ ἄμοιρος; Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ τις νὰ εἴπῃ ὅτι ψευδόμεθα, διότι εἶναι πράγματα γεγονότα καὶ πάντες τυγχάνουσιν ἐνήμεροι τούτων. Οἱ πλεῖστοι τῶν γεωργῶν μας ἐφέτος ἔσπειραν συντροφικὰ καὶ κατὰ τοὺς ὅρους, οὓς ἔφθημεν εἰπόντες, ἐνῷ ἡ περισυνὴ συγκομιδὴ των ὑπῆρξεν ἀρίστη.

Τούτων οὕτως ἐχόντων πάντες ἂς ὑψώσωμεν διάτορον φωνὴν κατὰ τῆς καχεξίας τῆς γεωργίας ἡμῶν ταύτης, ἂς ἐκλιπαρήσωμεν ὅπως σπεύσωσι τὴν σύρασιν τῆς πρὸ πολλοῦ μελετωμένης γεωργικῆς τραπέζης, ἥτις σπουδαίως θὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κινδυνευούσης γεωργίας ἡμῶν. Ἀλλὰ διατὶ λέγω τοῦτο; μήπως ὁ λαὸς δὲν ὕψωσε φωνὴν κατὰ τῆς καχεξίας του ταύτης; μήπως δὲν ἔδειξεν ὡς πρὸς ἐπιςήμονα ἰατρὸν τὰ ἕλκη του εἰς τὴν σοφὴν καὶ πεπολιτισμένην Κυβέρνησιν τῆς Βρεττανίας; μήπως δὲν ἔςειλεν ἀντιπροσώπους του εἰς τὴν πολυάνθρωπον ἐκείνην πόλιν τοῦ Λονδίνου, ὅπως ἐκθέσῃ τὰ δίκαια αὐτοῦ παράπονα καὶ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἀρχόντων του τὰ συντελεστικὰ καὶ συνεργὰ ἐκεῖνα μέσα, δι' ὧν θὰ δυνηθῇ, ἂν καὶ ὄχι νὰ εὐδαιμονίσῃ, τοὐλάχιστον νὰ ἐπουλώσῃ τὰ τραύματά του:

Ἄρχοντες ἡμῶν! Ἡμεῖς ἐπράξαμεν πᾶν ὅ,τι ἠδυνάμεθα, ὑμῖν δὲ ἐναπόκειται ἤδη ἡ σωτηρία ἑνὸς ἀμοίρου λαοῦ. Ἠκούσατε, ἐμάθετε, βλέπετε τὴν δεινὴν κατάςασίν μας. Σπεύσατε τὴν θεραπείαν τοῦ ὑπὸ τὸ κραταιὸν σκῆπτρον τῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας διατελοῦντος εὐαγώγου Κυπριακοῦ λαοῦ, διότι δὲν ἐπιτρέπουσι πλέον αἱ δυσχερεῖς περιςάσεις του χρονοτριβήν. Εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἐνδείας καὶ ἀνεχείας. Δότε ἡμῖν ἐκεῖνο, ὅπερ διὰ θερμῶν παρακλήσεων αἰτοῦμεν καὶ διὰ τῆς ἐκκενώσεως καὶ ἀποτινάξεως τοῦ ἰσχυροτάτου βαλαντίου μας ἠτήσαμεν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων μας. Τείνατε χεῖρα ἀρωγὸν εἰς λαόν, ὅςις διατελεῖ πλέον ἀπηλπισμένος καὶ αὐτοῦ τοῦ ναυαγοῦ, τοῦ ἔχοντος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας του ἐπὶ μιᾶς συντετριμμένης σανίδος. Ἅπασαι αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἐκρέμαντο εἰς τὴν ἔλευσιν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Μεγάλου Ἀρμοσοῦ. Ἴσμεν ἂν ἐθεωρήθημεν ἄξιοι κρείττονος τύχης καὶ τί ἐκόμισεν ἡμῖν οὗτος.

Κ.

Πραστεῖον (Μεσαορίας) 1)13. 3. 90.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐγένετο ἡ ἑξῆς ἐπερώτησις περὶ Κύπρου.

Στάνλεϋ Λάϋτων.—Ἀναγνοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ἀρμοστοῦ τῆς Κύπρου ὅτι ἡ ἐξ Ἀγγλίας εἰσαγωγὴ ἠλαττώθη, ἀφ' ὅτου διεκόπη ἡ ἑβδομαδιαία ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐρωτῶ τὸν Γ. διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων ἐὰν θὰ προνοήσῃ περὶ ἀποκαταστάσεως ἀμέσου ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Κύπρου δι' ἀγγλικῶν ἀτμοπλοίων.

Ραίκες (διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων).—Πλέον ἢ ἅπαξ ἐφείλκυσαν τὴν προσοχήν μου προτάσεις περὶ τῆς ἐκ νέου ἀποκαταστάσεως ἀμέσου ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Κύπρου, ἀναμολογῶ δὲ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ τὸ τμῆμα, ὅπερ διευθύνω, δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ αὐτογνωμόνως, ἡ δ' ἀπόφασις δέον νὰ ληφθῇ ὑπὸ τῆς ὅλης κυβερνήσεως.

Στάνλεϋ Λάϋτων.—Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν πόσα χρήματα ἐπέμφθησαν ἐν συνόλῳ ἐκ Κύπρου εἰς Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ 1879 ὡς φόρος ὑποτελείας πρὸς τὴν Πύλην, πόσον ποσὸν διεβιβάσθη κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον εἰς Γαλλίαν καὶ τί ποσὸν κρατεῖται πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ τουρκικοῦ δανείου, τοῦ ἠγγυημένου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας.

Γώσσεν.—Τὸ ὅλον ποσὸν, ὅπερ ἐπέμφθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἑνδεκαετίαν εἰς Ἀγγλίαν ὡς φόρος ὑποτελείας πρὸς τὴν Πύλην ἀνέρχεται εἰς λίρ. στ. 959,361, σελλίνια 14 καὶ πέννας 9. Τὸ ποσὸν, ὅπερ διεβιβάσθη εἰς Γαλλίαν ἀπέναντι τῶν τόκων τοῦ ἠγγυημένου δανείου ἀνέρχεται εἰς 30.501 λ. στ. 1 σελ. 3 πέν. Τὸ εἰς πίστωσιν τοῦ κυπριακοῦ φόρου ποσὸν ἀνέρχεται νῦν εἰς 55,828 λ. στ., 4 σελ. 7 πέν.

Στάνλεϋ Λάϋτων.—Ἐννοεῖται πράγματι ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἑνδεκαετίαν ἐπέμφθησαν εἰς Γαλλίαν μόνον τριάκοντα χιλιάδας λιρῶν;

Γώσσεν.—Λυποῦμαι ἐκπλήττων τὸν ἔντιμον φίλον μου· ἀλλ' οὕτως ἔχει.

Κατὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν, ὁ συνταγματάρχης Βράϊδζμαν ἠρώτησεν ἐὰν ἡ κυβέρνησις προὐτίθετο ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς Κυπρίους ἀμέτρου φορολογίας, ἢ διὰ τροπῆς τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας πρὸς τὴν Πύλην, ἢ διὰ τῆς παροχῆς ὡρισμένου βοηθήματος. Ὁ Γώσσεν ἀπεκρίθη· «Ἡ κυβέρνησις οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ χορηγήσῃ ὡρισμένον βοήθημα, ὅ,τι δ' ἀφορᾷ τὴν τροπὴν τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας, αἱ δυσχέρειαι, αἱ κωλύουσαι μέχρι τοῦδε τὴν ἡμετέραν ἐνέργειαν, δὲν ἤρθησαν ἔτι».

ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩι.

Εἰργάσθη καὶ καλοειργάσθη ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν τὸ Νομοθετικόν μας. Μέχρι σήμερον ἐψηφίσθησαν 7-8 νομοσχέδια τὰ ἑξῆς: «Τὸ τροποποιοῦν τὸν περὶ ἀδειῶν νόμον τοῦ 1889». «Τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ Ναυαγῶν ἐπιβατῶν νόμου τοῦ 1889». «Τὸ διακανονίζον τὸν διορισμὸν Ἐπιτροπῶν δυνάμει τοῦ περὶ ἀρδεύσεως νόμου τοῦ 1889». «Τὸ προνοοῦν διὰ τὰ ἔξοδα ἄτινα συνεπάγεται ἡ ἐκδίκασις καὶ καταδίκη ὑπὸ Βρεττανικῶν δικαστηρίων κεκτημένων δικαιοδοσίαν ἐν ξέναις χώραις προσώπων, ἐχόντων τὴν διαμονὴν των ἐν Κύπρῳ». «Τὸ προνοοῦν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν καταδίκων κατὰ τὴν περίοδον τῆς ποινῆς αὐτῶν». «Τὸ διατάττον κάλλιον τὰ περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ ἁλιείας τῶν σπόγγων». «Τὸ περὶ λήψεως προνοίας δια τὴν πρὸς Δημόσια σώματα καὶ πρόσωπα, ἔχοντα δημόσια καθήκοντα νὰ ἐκτελῶσιν, ἔκδοσιν διαταγμάτων παραγγελίας».

«Τὸ περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων» παρεπέμφθη εἰς Ἐπιτροπὴν συνισταμένην ἐκ τοῦ Ἀρχιλογιστοῦ, τοῦ κ. Λόου, τοῦ Ἐπισκόπου Κερυνείας, Οὐσεὶν Ζεγκετζῆ, Βοντιτζιάνου καὶ Μιχαηλίδου.

Ἡ ἑξῆς ἐπερώτησις ἐγένετο ἐν τῷ Νομ. Συμβουλ. ὑπὸ τοῦ κ. Παλαιολόγου τῇ Δευτέρᾳ, 24 Μαρτ.

Ὑπερωτῶ τὸν ἔντιμον Ἀρχιγραμματέα:

α. Τίνα μέτρα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις σχετικῶς πρὸς τὴν σύστασιν Γεωργικῆς Τραπέζης ἐν Κύπρῳ, κατὰ τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τοῦ τόπου πρὸς ἀνακούφισιν τῆς γεωργικῆς τάξεως;

β'. Θὰ παρουσιάσῃ ἡ Κυβέρνησις νομοσχέδιόν τι περὶ τοιαύτης τραπέζης κατὰ τὴν παροῦσαν Σύνοδον τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου;

Ἀπάντησις.

«Τὸ ζήτημα ἱδρύσεως γεωργικῆς τραπέζης ἐν Κύπρῳ ἀπησχόλησε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτέλεσε θέμα ἀλληλογραφίας, ἥτις εὑρεθήσεται ἐν τῇ τεθείσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Συμβουλ. Κυανῇ βίβλῳ, σελὶς, 54, 55, 43-48, 6-20 (1 5, 8, 12).

Ἡ Κυβέρν. δὲν εἶνε εἰς θέσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ κάμῃ ἄλλην τινὰ δήλωσιν περὶ τῆς ἱδρύσεως τοιαύτης τραπέζης ἐν τῇ Νήσῳ».

Τὴν 13)25 Μαρτίου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Παλαιολόγου ἡ ἑξῆς ἐπερώτησις: Ποία ἡ γενομένη δαπάνη πρὸς πῆξιν τῶν δύο ἐν Λεμησσῷ ἀποβαθρῶν καὶ πόσαι αἱ μέχρι τοῦδε εἰσπράξεις κατ' ἔτος ἐξ ἀποβαθρικῶν τελῶν;

Ἀπάντησις: Τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς ἀνῆλθον εἰς λίρ. στ. 8,044, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐξόδων τῶν γλωσσῶν προκυμαιῶν καὶ ἀμαξαρίων. Τὰ ληφθέντα ἐτησίως ποσὰ εἰς ἀποβαθρικὰ εἶνε τὰ ἑξῆς, κατ' οἰκονομικὰ ἔτη:

1879—80	Λίρ.	989— 3—6
1880—81	»	814—17—0
1881—82	»	1024— 2—4
1882—83	»	1106—12—8
1883—84	»	1057— 0—1
1884—85	»	1194— 1—1
1885—86	»	1227— 3—0
1886—87	»	1532—11—8
1887—88	»	1642— 6—6
1888—89	»	1078— 4—8
1889—90 (28 Φεβρ.)	»	970— 6—0
		12,636— 8—6

Ὁ Κος Η. Βοντιτζιάνος ἐπερώτησεν «ἐὰν ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται περὶ συστάσεως ἀγροτικοῦ διευθυντηρίου». Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἀπήντησεν ὅτι: «ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχει νὰ κάμῃ καμμίαν διακοίνωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου».

Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων ἃς ἔλαβον εἰς τὰς ἐρωτήσεις των οἱ κ. κ. Παλαιολόγος καὶ Βοντιτζιάνος ἐξάγεται ὅτι οὔτε Γεωργικὴ Τράπεζα θα συσταθῇ, οὔτε γεωργικὸν τμῆμα, ἐνῷ ἐπὶ τῆς συστάσεως τῶν δύο τούτων εἴχομεν ἐστηριγμένας τὰς ἐλπίδας μας. Προσεχῶς θα γείνῃ πρότασις ἐν τῷ Συμβουλίῳ πρὸς σύστασιν Γεωργικῆς Τραπέζης, ἡ δὲ πρότασις αὕτη θα συζητηθῇ. Ἰδωμεν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ περὶ τὴν μίαν μ. μ. ὥραν μετὰ τρομεραν βροντὴν κεραυνὸς προσέβαλε τὸν ἱστὸν τοῦ ἀτμοπλοίου, καταστρέψας τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ ὡς διὰ σμύρνης διατρυπήσας τὸ ξύλον. Πολλοὶ ἔβλεπον ἀπὸ πήχεων μετὰ τρόμου τὸ θέαμα, εἶδον δ' ὅτι ἀφοῦ περιεβόλιε πολλάκις καὶ κατασυνέτριψε τὸν ἱστόν, ὁ κεραυνὸς ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν. Καλὸς οἰωνὸς τὸ φαινόμενον τοῦτο.

***

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἀφίκετο ἐπανακάμψας ἐξ Ἀγγλίας ὁ ἐντιμος Ἀρχιδικαστὴς Σὶρ Ἔλλιοτ Μπόβιλλ, ὅστις μετα μιᾶς ὥρας διαμονὴν του ἐν Λαρνακι, ἀνεχωρησε κατευθυνθεὶς εἰς Λευκωσιαν.

Χαιρετίζομεν τὴν ἐπάνοδον τοῦ καλλιστου καὶ ἱκανωτάτου τούτου ἀνδρὸς, ὃν παρ' ὀλίγον μᾶς ὑστέρει ἡ Κυβέρνησις πρὸς ὄρεγος ἄλλης ἀποικίας.

***

Τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς παλιγγενεσιας τῆς Ἑλλάδος οἱ μαθηταὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐνταῦθα Σχολῆς, καλῶς γυμνασθέντες, διδάξουσιν ἀπὸ σκηνῆς, ἐν τῷ καφενείῳ Βικτωρία τὸ τετράπρακτον δρᾶμα Ἰούλιος καὶ Μαργαριτα καὶ τὴν μονόπρακτον κωμῳδιαν Τὸ Μεσότοιχον. Τὸ προϊὸν τῆς εἰσόδου διατεθήσεται ὑπὲρ τῶν σχολειων.

***

Οἱ ὑπὲρ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας των λίαν ἀξιεπαινως φροντίζοντες κάτοικοι τῆς Ἐνορίας Καθολικῆς, κτιζουσιν ἤδη ὡραῖον κωδωνοστάσιον, παρηγγειλαν καὶ τρίτον μέγαν κώδωνα, θὰ στήσωσι δ' ἐπ' αὐτοῦ καὶ μέγα ὡρολόγιον ἀξιας 100 λιρῶν, προσφορὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Ι. Καρργεωργιάδου.

***

Εἰς τὸ χωρίον Πλάτρας, ἐνδεκαέτης παῖς ἀστειευόμενος μετὰ τοῦ ἐννεαέτους ἀδελφοῦ του ὅτι θὰ τὸν τουφεκίσῃ, ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὸ ἐκεῖ κρεμάμενον τουφέκιον, ἀπουσιαζόντων τῶν γονέων, καὶ νομίζων αὐτὸ κενὸν, ἔβεσεν ὡς ἔναυσμα φωσφορον, ἐσημάδευσε τὸν ἀδελφόν του, ἐπυροβόλησε καὶ οὕτω τὸν ἐπλήγωσε θανασίμως, διελθόντων τῶν σφαιριδίων ὅλην τὴν πλευράν. Ζῇ εἰσέτι ὁ δυστυχὴς παῖς ἀλλα δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς σωτηρίας.

***

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἤτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββιδην.

***

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ ὁ Λαρνακεὺς, ὁδὸς Παζάρ ἀρ. 8 τῷ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγκα διευθυνομένῳ πωλεῖται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς καπνὸς γρένιτζε, μυρωδάτος, τουμπεκκὶ καλὸν, πρὸς δὲ καὶ φάνελλοι, χάρτης γραφῆς καὶ γραμματόσημα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουν εὐχαριστημένοι καθ' ὅλα.

ΛΑΡΝΑΞ.

Τὸ κακουργιοδικεῖον Λάρνακος συνεδριάσαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐξεδίκασε τας ἑξῆς ὑποθέσεις:

1ον. Μουλλὰς Χασὰν Ἐμὴρ Ἀλῆ κατηγορηθεὶς ὡς σχὼν ὑπὸ τὴν κατοχήν του ἓν ζεῦγος ἀναβολαίων (Σκαλῶν) ἀνηκουσῶν τῷ ἐκ Λευκωσίας κ. W. GRIFFEN ἠθωώθη.

2ον. Μεχμὲτ Χασὰν Σιερὴφ καὶ Χασὰν Σιερὴφ κατηγορηθέντες ἐπὶ κλοπῇ βάμβακος ἀνήκοντος τῷ Μεχμὲτ Ἀλῆ Μανάσσῳ ἐκ Λάρνακος ὁ μὲν πρῶτος κατεδικάσθη εἰς ἓν ἔτος φυλάκισιν ὁ δὲ δεύτερος ἠθωώθη.

3ον. Ἀλῆς Σαλὴχ ἐκ Κλουδιὰς καὶ Μουσταφᾶς Λεϊλὴ ἐκ Λάρνακος κατηγορηθέντες ἐπὶ ἀποπείρᾳ δωροδοκίας πρὸς τὸν Χασὰν Χελμῆ Ἐρένδην Δικαστὴν ἠθωώθησαν.

4ον. Ἀριστείδης Ἐλευθέρη Τζαρτζαρᾶ ἐκ Τερσεφάνου κατηγορηθεὶς ἐπὶ ἐνόπλῳ εἰσβολῇ εἰς τὴν μάνδραν τῆς Ὀρσουλοῦς χ' Κακουλλῆ ἐκ Τερσεφάνου μετὰ πέντε ἄλλων ἀγνώστων προσώπων καὶ ἐπὶ κλοπῇ πέντε προβάτων, ἠθωώθησαν.

5ον. Μουσταφᾶς Χουσεὶν καὶ Σουλεϊμὰν Ἀρὴφ ἐκ Λάρνακος καὶ Παναγιώτης Κωνσταντῆ καὶ Κωνσταντὴς Παναγιώτη ἐκ Κιτίου κατηγορηθέντες ἐπὶ παραλαβῇ ἐν γνώσει κλοπιμαίας περιουσίας καὶ ἐπὶ κλοπῇ, ἠθωώθησαν.

—Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς χθὲς ἀφίκετο ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ ἀρχιδικαστὴς τῆς Νήσου SIR ELLIOT BOVILL ὅστις μετὰ μίαν ὥραν ἀνεχώρησεν ἐφ' ἁμάξης διὰ Λευκωσίαν. Ὀλιγημερὸν ἀφίκετο καὶ ὁ κάλλιστος νέος κ. W. SMITH μετὰ τῆς νεαρᾶς συζύγου του γραμματεὺς τοῦ ἐνταῦθα ταχυδρομείου.

—Τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου καὶ Κυριακῆς περεστάθησαν τὰ λαμπρὰ δράματα «ἡ Κιθαρῳδὸς» καὶ «ἡ Νεκρὰ Ζῶσα» εἰς ἃ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Θιάσου ἐπεδείξαντο οὐ τὴν τυχοῦσαν ἱκανότητα καὶ τέχνην.

Λ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-οβο-:—

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—Ἡ παραίτησις τοῦ Βίσμαρκ εἶνε τὸ σπουδαῖον γεγονὸς, περὶ οὗ ὁμιλοῦσι καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἴσως χαίρονται ὅλοι τοῦ κόσμου οἱ διπλωμάται. Ὁ ἀπὸ εἰκοσαετίας ὅλης διευθύνων ὄχι μόνον τὴν Γερμανίαν, ὡς ἀληθὴς αὐτὸς αὐτοκράτωρ, ἀλλὰ καὶ σώσας τὴν Εὐρώπην, κορεσθεὶς δόξης, ἐθεώρησε καλὸν ν' ἀποχωρήσῃ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς καὶ ἐκ τῶν παρασκηνίων, ἢ θα χαίρεται ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ὡς αὐτὸς εἶνε ἱκανὸς νὰ δημιουργήσῃ μίαν Γερμανίαν, ἢ ἡ ἀνύψωσις ἄλλων, οἵτινες ἦσαν σπιθαμιαῖοι πρὸ αὐτοῦ, θὰ τοῦ κινήσῃ τὴν ὄρεξιν ν' ἀναμιχθῇ καὶ τότε ἡ θὰ ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἢ θὰ τῷ τεθῇ φραγμός. Τὸ μόνον βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ δαιμονίου τούτου ἀνδρὸς ἔκαμε ν' ἀναπνεύσωσι πολλοὶ εὐκολώτερον, ὡς νὰ ἤρθη μέγα βάρος ἀπὸ τοῦ στήθους των. Τὰς συνεπείας τῆς σκληρότητος τοῦ χαρακτῆρός του ἠσθάνθησαν πολλοὶ, οἱ δὲ πλήσιον Κρῆτες, εἰς τὴν περιβόητον πρὸς τὴν Πύλην συμβουλὴν του «νὰ παταχθῶσιν ἀμειλίκτως οἱ ἐπαναστάται» χρεωστοῦσιν ὅσα μέχρι σήμερον πάσχουσιν, ἐνῷ δι' ἑνὸς λόγου τον, ὅλως τὸ ἐναντίον ἠδύνατο νὰ γείνῃ. Ἡ παραίτησίς τοῦ ἔχει ἀφορμὴν τὴν ἠττάν του ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, φαίνεται ὅμως ὅτι ἰδιαίτερά τινα, ἀπαιτοῦντα ἀλλοιώσεις τῶν πολιτικῶν συνδυασμῶν καὶ σχέσεων ἦσαν ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀποχωρήσεώς τον.

ΕΛΛΑΣ.—Ἡ εἰς ἔκτακτον σύνοδον κληθεῖσα Βουλὴ θὰ ἐργασθῇ πιθανῶς καὶ μετὰ τὸ Πάσχα.—Ἀπὸ τοῦ νέου Φαλήρου μέχρι τοῦ πειραϊκοῦ λιμένος τῶν Ἁλῶν πρόκειται νὰ σκαφῇ πλωτὴ διώρυξ.—Ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν Ἀθήναις ἴδιον μέγαρον πρὸς χρῆσιν τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας.—Σεισμοὶ διαρκεῖς ἐγένοντο ἐν Ἀλικαρνασῷ.— Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Μαρτίου ἀναχωρεῖ ἡ βασίλισσα, ἐπιβαίνουσα τῶν «Ψαρῶν» δι' Ὀδησσὸν, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς Πετρούπολιν καὶ παραστῇ εἰς τὸν τοκετὸν τῆς Μεγάλης δουκίσσης Ἀλεξάνδρας.—Ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων Νικολάου καὶ Μαρίας ἀναχωρήσει κατὰ Μάϊον εἰς Κοπεγχάγην, κατὰ δὲ τὴν ἀπουσίαν του θ' ἀσκῇ ὁ Διάδοχος καθήκοντα ἀντιβασιλέως.

Λονδῖνον, 19.—Ὁ Σὶρ Οὐάττ ζητεῖ ὑπὸ τῆς Πύλης ἱκανοποίησιν διὰ τὰς εἴς τινας ἄγγλους ἀξιωματικοὺς γενομένας προσβολὰς, θελήσαντας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ φρούριον Φάο ἐν τῷ περσικῷ κόλπῳ. Πιστεύεται ὅτι οἱ ἄγγλοι ζητοῦν ἀφορμὴν ἵνα κατεδαφισθῇ τὸ ἐν λόγῳ φρούριον.

Βερολῖνον, 19.—Ὁ κόμης Ἐρβέρτος Βίσμαρκ ἔδωκεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὴν παραίτησίν του γενομένην δεκτήν. Τῷ προσφέρθη ἡ ἐν Κων)πόλει πρεσβεία, ἀλλ' οὗτος σκέπτεται ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἀποχωροῦντα πατέρα του. Εἶνε σχεδὸν βέβαιον ὅτι ὁ Καπέρις θὰ ὀνομασθῇ Καγγελάριος.

Ζανζιβάρη, 15.—Ἡ ἀγωγὴ τοῦ κ. Στάνλεϋ περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Τίπο-Τὶπ ἀνεβλήθη ἐπὶ ἓξ μῆνας.

Παρίσιοι, 15.—Ὁ κ. Φρεσσινὲ σχηματίζει ὑπουργεῖον.

Βιέννη, 15.—Ἐπιστολὴ τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ εὐχαριστεῖ τὸν κόμητα Τίσζα διὰ τὰς ὑπηρεσίας του καὶ ἐλπίζει ὅτι θὰ ἐξακολοθήσῃ ἀσχολούμενος περὶ τὰ δημόσια πράγματα.

Παρίσιοι, 15.—Ὁ κ. Κωστὰρ συνῆρεσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ κ. Φρεσινὲ θὰ διατηρήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Παρίσιοι, 16.—Δι' ἐπιστολῆς ὁ Δοὺξ τοῦ Ὀρλεὰν ἀρνεῖται νὰ ζητήσῃ δι' ἀναφορᾶς τὴν ἀπόλυσίν του παρὰ τοῦ Προέδρου Καρνώ.

Παρίσιοι, 16.—Τὸ ὑπουργεῖον θὰ σχηματισθῇ πιθανῶς ὡς ἑξῆς:

Φρεσινὲ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, Κωστὰς τῶν ἐσωτερικῶν, Φαλλιὲρ τῆς δικαιοσύνης, Ριβὼ τῶν ἐξωτερικῶν, Ρουβιὲ τῶν οἰκονομικῶν, Βορβὲ τῶν ναυτικῶν, Βουζοὺ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως, Δεβὲλ τῆς Γεωργίας, Ἰούλιος Roche τοῦ ἐμπορίου, Τὸ Γκουγιὸ τῶν δημ. Ἔργων.

Λονδῖνον, 17.—Πολλοὶ μικροὶ ἰδιοκτῆται ὠρυχείων ἐνέδωκαν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐργατῶν. Ὑπάρχει ἐλπὶς συμβιβασμοῦ διὰ τοῦ συνδέσμου τῶν ἰδιωκτιτῶν σήμερον.

Βερολῖνον, 17.—Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἔδωκε τὴν παραίτησίν του πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὅστις ἐδέχθη αὐτήν.

Λονδῖνον, 17.—Ἀγγέλλεται ἐκ τῆς Μοζαμβίκης ὅτι ὁ πρόξενος Βούχανον ὕψωσε τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ Σίρη.

—Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι δύο μεραρχίαι ρωσσικαὶ διετάχθησαν νὰ διευθυνθῶσιν ἄνευ μεταβολῆς εἰς σημεῖα τῶν αὐστριακῶν καὶ ρωμουνιακῶν μεθορίων· τοῦτο δὲ ἐνεποίησεν ἔκπληξιν ἐν Βιέννῃ καὶ Βουκουρεστίῳ. Ἡ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν τῶν ἀνθρακωρυχείων ἀπειλεῖ νὰ παραλύσῃ καθολοκληρίαν τὴν βιομηχανίαν τοῦ β)κος.

Λονδῖνον, 17.—Ἐν συλλαλητηρίῳ 15000 ἐργατῶν τῶν νεωρίων ἐν Λίβερπουλ ὁ κ. Χοῦστον ναυκτήτης παρουσιάσθη καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐργασίαν των, διότι παρεχωρήθησαν τὰ αἰτήματά των. Τὸ πλῆθος ἐκραύγαζεν ὅτι οὐδεὶς θὰ ἐργασθῇ ἐνόσῳ ἄλλοι ἀποθνήσκουσιν ἐκ τῆς πείνης. Προσέβαλον φορτίον σίτου ὅπερ διήρχετο καὶ ἔχυσαν αὐτὸ ἐν τῇ ὁδῷ μαχαιρώσαντες τὸν ἀμαξηλάτην. Ἡ ἀστυνομία ἐπελθοῦσα ἐβομβοβολήθη διὰ λίθων ἀλλ' ἐπὶ τέλους διεσκόρπισε τὸ πλῆθος. Ἐν Πρέστον ἐκλήθησαν πεντακόσιοι ἄνδρες τοῦ στρατοῦ.

—Ἐν συσκέψει μεταξὺ τοῦ Γλάδστωνος καὶ τῶν φιλελευθέρων ἀρχηγῶν τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων ἀπεφασίσθη νὰ εἰσαχθῇ εἰς αὐτὴν πρότασις ὁμοία τῆς εἰσαχθείσης ὑπὸ τοῦ Γλάδστωνος ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων.

—Ὁ Λόρδος Σαλισβουρῆ θὰ εἰσαγάγῃ πρότασιν τὴν Παρασκευὴν, ὅπως γείνῃ δεκτὴ ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς Πάρνελ Χρόνου.

Λισσαβὼν, 17.—Αἱ πορτογαλλικαὶ ἐφημερίδες ζητοῦσιν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ὕψωσιν τῆς ἀγγλικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ Σίρη.

—Πολυάριθμον συλλαλητήριον τῆς ἑταιρίας τῶν συντηρητικῶν ἐν Πόδδιγκτον ἀπεφάσισεν ὁμοψήφως ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ Λόρδου Ράνδολφ Τσῶρτσιλ διαφέρει τῶν σκέψεων τῶν ἐκλογέων·

—Οἱ ἰδιοκτῆται ἀνθρακωρυχείων ἀπεφάσισαν ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐργατῶν, ἀλλ' εἶναι ἕτοιμοι νὰ συσκεφθῶσι μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐργατῶν τὴν Πέμπτην.

Βερολῖνον, 18.—Ἡ συνδιάσκεψις τῶν ἐργατῶν διώρισεν ἐπιτροπὰς ὅπως συζητήσωσι περὶ τῆς ἐργασίας ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις, τῆς ἐργασίας τῆς Κυριακῆς, καὶ τῆς τῶν γυναικῶν καὶ παίδων. Οἱ ἀντιπρόσωποι δειπνοῦσι παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι σήμερον.

Ο ΠΡΟΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΣΕΓΓΟΝΗ.
(συνέχεια).

Μετὰ τοῦ γαμβροῦ μου τοῦ μεγάλου ἦτο καὶ ὁ μέλλων γαμβρός μου καὶ ἔπινναν μαζὺ γάλα. Κύριε γαμβρέ, τοῦ εἶπα, ὃ ὁποῖος ἐπροτίμησες τὸ γάλα ὑπὲρ τὴν Ἐκκλησίαν, ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀψηφεῖ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκείαν του, ἀδύνατον νὰ προοδεύσῃ, ἀδύνατον τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἡ περιουσία νὰ μὴ χαθῇ. Λάβε ὑπὸ σημείωσιν τοὺς τοιούτους καὶ νὰ ἐνθυμῆσαι τοὺς λόγους μου.

Ἐδῶ, ὁ μικρός μου γαμβρὸς, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ξεσχολισμένος, μοῦ λέγει—ὄχι κύριε πενθερὲ, πολὺ σκληρὰ λόγια λέγεις καὶ δὲν πιστεύω ὁ παναγαθος Θεὸς νὰ καταδεχθῇ νὰ καταπολεμῇ ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος, ὡς ἄνθρωπος, ἐμπορεῖ νὰ κάμνῃ καὶ μερικὰ σφάλματα.—Ἔτσι νομίζεις τάχα σύ; καὶ ποῦ τἄμαθες αὐτά;—Εἰς τὰ σχολεῖα τέλος πάντων δὲν ἀνεγνώσαμεν ἡμεῖς ὅτι ὁ Θεὸς καταστρέφει ἕνα ἄνθρωπον.—Καὶ ποῖος σοῦ εἶπε παρακαλῶ ὅτι ὁ Θεὸς καταστρέφει τὸν ἄνθρωπον;—Καὶ ποῖος λοιπὸν θὰ τὸν καταστρέψῃ, ἀφοῦ λέγεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀψηφεῖ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκείαν του ἀδύνατον νὰ προοδεύσῃ;—Βλέπω, ὅτι τὰ σχολειά σου δὲν ἔκαμαν τίποτε καὶ πιστεύω ὡς ἐμβῆκες ἐξῆλθες καὶ νὰ μὴ σοῦ κακοφανῇ.—Δὲν μοῦ κακοφαίνεται, διότι σὲ ἀγαπῶ, μοῦ ἀρέσεις, ἀλλ' εἰς τοῦτο τὸ ζήτημα ἐπιθυμῶ νὰ συζητήσωμεν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σὲ νικήσω.—Ἔτσι; ἐμπρὸς λοιπόν. Λέγε.—Εἶπα ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε πανάγαθος καὶ πολυεύσπλαχνος.—Μάλιστα.—ὅτι τὸ πλάσμα του δὲν τὸ καταστρέφει ἐὰν ἀπὸ ἀνάγκην δὲν πηγαίνει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἢ ἐργάζεται τὰς Κυριακάς.—Καλὰ ἔχεις κι' ἄλλο;—Ὄχι.—Λοιπὸν ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσω ἐγὼ τώρα;—Ναί;—Παραδέχεσαι ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζῃ νὰ κάμῃ μίαν ἐργασίαν καὶ ἐργάζεται μὲ τὴν ἔρεξιν καὶ μὲ τὴν ἐσωτερικὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ δουλειά του ἐκείνη θὰ τελειώσῃ καλὰ, ὅτι πάντοτε σχεδὸν ἐπιτυγχάνει τὴν δουλειὰν ἐκείνην, ἐνῷ ὅταν ἐργάζεται μὲ δισταγμὸν καὶ μὲ ἀμφιβολίαν οὐδέποτε σχεδὸν ἐπιτυγχάνει;—Μάλιστα.—Νὰ χαίρεσαι. Παραδέχεσαι ὅτι τὰ παιδία πρέπει ἀπὸ μικρὰ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸν κύκλον τῆς ἠθικῆς, ἄλλως, ὅταν μεγαλώσωσιν ἀδύνατον πλέον νὰ ριζωθῇ εἰς αὐτὰ ἡ ἠθική, καθὼς τὸ δένδρον ὅταν ἦνε μικρὸν καὶ τρυφερὸν δύνασαι νὰ τοῦ δώσῃς ὁποίαν διεύθυνσιν θέλεις, ἐνῷ ὅταν μεγαλώσῃ σπάζει καὶ δὲν ἰσιώνει;—Βέβαια.—Νᾄται καλά. Παραδέχεσαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε θηρίον καὶ μόνον χαλινὸς θεϊκὸς ἐμπορεῖ νὰ τὸν κρατίζῃ;—Ναί· ἀλλὰ καὶ ἡ παιδεία δύναται νὰ τὸν κρατήσῃ.—Μάλιστα· ἀλλὰ ἡ παιδεία ἐκείνη ἡ ὁποία δύναται νὰ τὸν κρατήσῃ, πρέπει νὰ ἔχῃ βάσιν θεϊκὸν χαλινὸν, δηλαδὴ τὴν θρησκείαν, ἄλλως εἶνε κουρουφέξαλα. Ἀλλ' ἔστω· ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι δύναται καὶ ἡ παιδεία μὲ μόνα τὰ παραδείγματα τῶν ἀρχαίων καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ μέρος μὲ τὸ εὐαγγέλιον νὰ χαλιναγωγήσῃ τὸν ἄνθρωπον. Δύναται ὅμως ἡ παιδεία σου αὐτὴ νὰ ἀρχίσῃ νὰ περιορίζῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ παιδὶ πρὶν τὴν γνωρίσῃ, εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ εἰς τὴν τιμιότητα;—Ὄχι.—Λοιπὸν, ἕως οὗ κατορθώσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ μάθῃ γράμματα καὶ τόσον πολλὰ, ὥστε νὰ τὰ λέγωμεν παιδείαν, ποῖος θὰ τὸν κρατῇ περιωρισμένον; καὶ ὅταν ἄρχῃ παρεκτραπῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνατραφῇ χωρὶς χαλινὸν, δύναται ἡ παιδεία σου πλέον νὰ τὸν φέρῃ πίσω; Καὶ ὅταν κατόπιν, ἐκεῖνος, ὁ ἀνατραφεὶς χωρὶς χαλινὸν, καὶ μὴ γνωρίσας ἠθικὴν καὶ τιμιότητα, ἀκούσῃ τὰ λαμπρὰ παραδείγματα τῆς ἠθικῆς τῶν ἀρχαίων, τοὺς ὁποίους θὰ τὸν διδάσκῃ ἡ παιδεία, δὲν θὰ θεωρῇ, ἢ ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἀνθρώπους ἰδιοτρόπους καὶ τρελλοὺς, ἢ τὰ γραφόμενα ψεύδη ἢ τοὐλάχιστον, ὅτι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοὺς ὁδήγει κάτι τι ἀνώτερον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον αὐτὸς δὲν αἰσθάνεται μέσα του; Καὶ δὲν θὰ λέγῃ, ἄλλοι τότε καιροὶ, ἄλλοι ἄνθρωποι; Παραδέχεσαι λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην ἰσχυροῦ χαλινοῦ ἀπὸ παιδὶ πρὶν παρεκτραπῇ;—Ναί.—Λοιπὸν ἀρχίζω τώρα νὰ σε πείσω εἰς ὅ τι ἔλεγα ἀτὸ πρὶν καὶ πρόσεξε.

(ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ 31ου καὶ 32ου αἰνίγματος.

Εὐρυ-μέδων, Ἄ-θως.—Λυτῆρες Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Κῦρος κ. Ροῦσος, Ἀριστ. Ζήνωνος, Μιχ. Γ. Μαλιαράκης. Ἐκ Λάρνακος Δημ. Ν. Δημητρίου, Φίλ. Γ. Λυσιώτης, Ἀντ. Ι. Παπαδόπουλος καὶ Πρ. Μιχ. ἐκ Κοντέας.—(Τὸ 29ον καὶ 30ὸν αἴνιγμα ἔλυσε καὶ ὁ κ. Λ. Ε. Λεΐζου ἐξ Ἀμμοχώστου).

—«ο»—

ΑΙΝΙΓΜΑ 33ον.

Εἰς Θεοῦ τινος τοὺς πόδας ἄνθη εὔοσμα ἂν βάλῃς
Εἰς μιὰν πόλιν τῆς Ἑλλάδος ἔξαφνα μὲ μεταβάλλεις.
(Πρ. Μιχ. ἐκ Κοντέας).

ΑΙΝΙΓΜΑ 34ον.

Εἶμαι νῆσος 'ς τὸ Αἰγαῖον μὲ διπλῆν ὀνομασίαν
Ἄνευ κεφαλῆς μιὰν χώραν τρέξε ναύρῃς 'ς τὴν Ἀσίαν.
(Πρ. Μιχαὴλ ἐκ Κοντέας).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα	γρ. . . .	190—200
δευτέρας ποιότ.	» » . .	160—180
» ξυνισμένα	» » . .	110—130
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	. . .	60— 65
σταφίδες βρασταί	» » »	55—60
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.		120—122
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	. . . . .	18—22
κριθὴ	» »	9—11
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	. . .	90—92
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.		

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χρισοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροϊατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, ~~καὶ~~ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.

Εἰδοποιοῦνται οἱ εἰς Σμύρνην μεταβαίνοντες Κύπριοι ὅτι μεγάλην θὰ εὑρίσκωσι περιποίησιν ἐν τῷ «Ξενοδοχείῳ τῶν ξένων» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ Κυπρίου κ. Γεωργίου χ'' Λάμπρου, καὶ κειμένῳ ἐπὶ τῆς Προκυμαίας. Οἱ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ξενοδοχεῖον πορευόμενοι εὑρήσουν μνείαν ποιοῦνται τοῦ καλοῦ διευθυντοῦ διὰ τὴν πρόθυμον περιποίησιν καθαριότητα, ἀναπαύσεις κλ. κλ.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα νέον ὑφασματοπωλεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Φ. Κολακκίδης καὶ Σα διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Μιχ. Πολυδωρίδου καὶ Ξενοφ. Κωνσταντινίδου, πωλοῦνται ἐν ἐκπτώσει ἅπαντα τὰ εἴδη ὑφασμάτων καὶ γαρνιμέντων χονδρικως καὶ λιανικῶς, καθὼς καὶ Βακκιρικὰ, εἷον Καζάνια, Αἐβητες, καὶ λοιπὰ, ἔτι δὲ Βιδέλλα καὶ Πετσιὰ ἐπίσης ἐν ἐκπτώσει.

Σπεύσατε οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τούτων καὶ θέλετε βεβαιωθῆ.

Λεμησσὸς 16)28 Φεβρουαρίου 1890.

Ὁ κ. Α. Γαλανίδης πωλεῖ λαμπρὰς μηχανὰς τῆς ραπτικῆς ὑπὸ λίαν ὠρελίμους ὅρους, καθ' οὓς δύναταί τις νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν των κατὰ μηνιαίας δόσεις. Σπεύσατε· ἀρκετὰ καλὴ ἡ παρίστασις.

Ὁ Ἀβραὰμ Φιλίππου ἐκ τοῦ χωρίου Ἴννιας τῆς Πάφου, εὑρισκόμενος ἐν Ἰασσουβάτῃ τῆς Κιλικίας ἀπεβίωσεν, ἀφήσας περιουσίαν ἐκ 50 χοίρων. Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐν Κύπρῳ κληρονόμοι του ὅπως παρουσιασθῶσιν, ἐφωδιασμένοι δι' ἀποδεικτικοῦ ἐγκύρου ὅτι εἶνε συγγενεῖς καὶ κληρονόμοι του, ἵνα λάβωσι τὴν περιουσίαν του, πρὶν ἢ παρουσιασθῶσιν αὐτοχειροτόνητοι κληρονόμοι.

Ἀλεξανδρέττα 30 Ἰανουαρίου 1890.

Ἰωάννης Βασιλείου.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων ταχτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιζολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου χ'' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματεΐδης.